

Henning Juul Rasmussen

I 1930 begyndte Henning Juul Rasmussen i Søften Forskole, hvor han gik i fire år. Han kom efterfølgende på Hovedskolen. Hans erindringer er en beskrivelse af skoletiden i 1930'ernes Danmark, hvor man også så småt var begyndt at tage eleverne med på ture, eksempelvis i teatret eller til storbyerne.

Forskolen

I min opvækst indtil Skolealderen havde jeg ikke megen omgang med fremmede Børn, idet det var ene ældre mennesker der boede i Mølballe på det tidspunkt. Jeg havde jo mine søskende, hvoraf en Broder (Johannes), der var 7 år ældre og en Søster (Gudrun), der var 4 år ældre og dem var der ikke megen leg sammen med. Så var der min Lillebror Ejner og Violas Datter Bodil, de var 3 – 4 år yngre, så vi var jo Børn nok derhjemme, men det var lidt i spredt fægtning, hvor jeg befandt mig lige i orkanens øje.

Det har nok været grunden til, at jeg begyndte i Skolen umiddelbart efter jeg var fyldt 6 år, idet jeg den 1. april 1931 iført korte Bukser, bare Ben og Træsko og med Skiftesko i Skoletasken, blev ledsaget af Mor ind til Søften Forskole, hvor jeg blev indskreven hos Frk. Friis, der var eneste forskolelærerinde for Skolens 3 Klasser. Hun var ganske ung og var lige bleven ansat, så det var første årgang hun skulle i gang med.

Skolen var opdelt i 3 Klasser, hvor 1ste klasse gik hver Eftermiddag fra Kl. 13.00 til 15.30 i alle Ugens 6 hverdage, de andre to Klasser kaldtes henholdsvis lilleanden og storeanden, og de gik så i Skole hver formiddag fra Kl. 8.00 til Kl. 12.00 alle ugens 6 hverdage.

Vi fik så udleveret en ABC til at lære at stave efter, og en Tavle til at lære at skrive på. Det var jo lang tid før, det blev almindeligt med Papir i Skolen. Tavlen bestod af en glatsleben Skiferplade i A4 format med en Træramme om, man kunne skrive på den med en Griffel, det var en blødere Skifer-stang, der var ca. 15 cm lang, 5 mm tyk med et papiromslag og tilspidset i den nederste ende, så man kunne skrive nogle pæne Bogstaver og Tal, disse kunne viskes ud, bedst med en fugtig Klud. Der skulle ikke meget til for at de knækkede, hvis de f.eks. faldt på gulvet eller når Frk. Friis syntes vi var lidt for tungnemme, så havde hun en vane med at tage vores Griffel og dunke os i Hovedet med den, hvis hun blev lidt for ivrig så knækkede Griffen, og vi andre godtede os i vort stille sind, dengang vovede man ikke at hovere over sin Lærer. Vi fandt hurtigt ud af, at nogle af Grifflerne var hårdere end andre, og dem kunne vi få til hyle meget højt, når vi holdt dem i en bestemt vinkel i forhold til Tavlen, så var det jo med at se meget uskyldig ud, når Lærerinden reagerede.

Skolebygningen indeholdt et undervisningslokale med tilhørende Entre plus særskilt Beboelse for lærerinden. Udenfor var der en Legeplads og i den anden ende af den, var der en Bygning der indeholdt et Pissoir og et Das til Drengene og et særskilt Das til Pigerne, desuden var der rum til Lærerindens brug, såsom Vaskehus og Brændehus, Das m. m., udenfor var der en Drikkevandsbrønd og en Pumpe.

Skolestuen var indrettet med en stor Kakkellovn, der blev fyret i med Koks. Der var en sort tavle på Væggen og foran den et Kateder på en Forhøjning, der var et Trin eller to høj, så Lærerinden havde et godt overblik over Eleverne. Eleverne sad to og to ved to række Pulte, en Række til Pigerne og en Række til Drengene. Pultene var indrettede med en skråtstillet Bordplade, der var hængslet så den kunne vippes op og give adgang til to Rum, et til hver Elev. Underne kunne vi opbevare vore Madpakker, Skriverekvister, Skolebøger etc., ovenfor Bordpladen var der en vandret plade ca. 10 – 12 cm bred, her var der nedfræsning til at lægge skriveredskaber og lign. Ting fra sig, desuden var der en dybere udfræsning med plads til Blækhuset. Til den enkelte Pult var der fastmonteret en 2-personers Bænk med Ryglæn, og nederst lige over gulvet var der en Trærist til at sætte Fødderne på, denne Rist kunne vippes op ved Rengøring og lign. (Alligevel må det have været lidt af et mareridt at gøre rent i en sådan Skolestue). Det hele var udført i Træ i rimelig kraftige dimensioner og derefter ferniseret overalt.

Når vi mødte til undervisning måtte vi ikke gå ind i Skolestuen før Lærerinden kaldte os ind, men i Entreen var der en række Kroge, hvor vi kunne hænge vor Skoletaske og evt. overtøj, og der var nogle Reoler, hvor vi kunne sætte vort Fodtøj, idet vi jo næsten alle sammen gik i Træsko og havde Skiftesko med til indendørs brug. På gulvet var der Trærister, som det værste Snavs og Vand kunne synke ned imellem, så det ikke lige blev slæbt ind i Skolestuen, disse Trærister kunne også vippe op ved rengøring.

Når vi blev kaldt ind, gik vi ind i Entreen og skiftede fodtøj, og gik derefter ind og stillede os ved siden af den plads vi skulle sidde på. Her sang vi så en sang, ikke nødvendigvis en Salme, hvorefter vi kunne sætte os og tage fat på den egentlige undervisning, der jo i første klasse mest gik ud på, at lære Bogstaverne at kende og at skrive dem.

Jeg kan ikke huske noget rigtigt om undervisningen i første og anden klasserne. Jeg havde nemt ved at følge med og lærte hurtigt at læse og regne, hvorimod min Håndskrift var og er stadig elendig. Jeg var slem til at lægge bogstaverne ned, så på et tidspunkt tog Lærerinden et Søm og ridsede skrå streger på min Tavle til at rette mine bogstaver ind efter, det hjalp selvfølgelig også, så længe det var den Tavle jeg skrev på, men så snart jeg bliver sluppen løs, er det stadig galt, navnlig når det skal gå lidt stærkt.

Nu har det jo nok ikke været terperi det hele, der har jo også været tid til at lære hinanden bedre at kende, vi kom jo fra alle sider i Kommunen, så der kan nemt have været 6-7 km imellem de yderstboende af os og dengang fik man ikke lov til at bevæge sig ret langt fra Hjemmet i den alder.

Desuden foregik al færdsel til Fods, så det har i sig selv sat begrænsning for vor bekendtskabskreds, så det var på Legepladsen og når Lærerinden om sommeren tog os med en tur i Skoven, at vi kom ind på livet af hinanden uden at det dog blev til noget uden for Skoletiden.

Når man gik i Skole fik man jo også Sommerferie, det havde jeg jo aldrig prøvet før, så jeg fik lov til at komme på ferie nogle få dage hos min ældste Bror Sophus, der boede lige over for Skolen jeg gik i. Det har jo nok ikke været en oplevelse af de helt store, for de havde ikke meget at slå til side med, der var megen arbejdsløshed på den tid, så det var mere end vanskeligt at finde et fast Job.

Hovedskolen

I foråret 1934 var jeg færdig med at gå i Forskolen og begyndte ved Lærer Outze i Hovedskolen i lille tredje klasse. Han var en virkelig dygtig Lærer, der var alene om at undervise i alle fagene i de sidste fire år vi gik i Skole. Der var selvfølgelig ikke så mange fag, som der er i dag, men de væsentlige såsom Læsning, Skrivning, Regning, Tegning, Geografi, Historie, Religion, Sang, en lille smule Fysik og for Drengenes vedkommende Gymnastik og Fodbold.

Skolebygningen var større end forskolens og rummene i den var også større, men ellers indrettet på samme måde. Med Entre og Skolestue i den ene ende og lejlighed til Læreren og hans familie i den anden ende, de sanitære forhold og Brønd var også ens.

Legepladsen var foran Skolebygningen, hvilket indebar, at Læreren kunne stå inde i sin egen lejlighed bag et Gardin og holde øje med os i frikvartererne. Så hvis nogen af os havde skejdet lidt ud, blev det påtalt, når vi kom ind til timen. Egentlig korporlig afstraffelse var der ikke meget af,

måske et rap eller to af Pegepinden, når det gik højt. I modsætning til Lærer Outzes forgænger, som mine ældre søskende havde gået i skole hos, han straffede anderledes hårdt, bl.a. havde han en uvane med at tage fat i øreflippen på synderen, og nogen gange trak han så hårdt, at øreflippen blev revet løs. Min Mor har fortalt, at hun har været inde og true ham, med at indberette ham til myndighederne, hvis det gentog sig, engang han havde revet Kristens øreflip løs.

I skolestuen var der langs den ene væg Skabe, der indeholdt et Bibliotek, hvor vi en gang om ugen kunne låne bøger med hjem. Noget som jeg kom til at holde rigtig meget af og benyttede i stor udstrækning. Jeg tror, jeg læste samtlige Bøger efterhånden som de blev udskiftet. Hvordan jeg valgte de enkelte, kan jeg ikke huske, men Lærer Outze har sikkert været behjælpelig med at vælge dem, der passede nogenlunde til mit alderstrin, uden at jeg dog følte, at han udøvede censur. Katederet og den sorte Tavle var anbragt som i Forskolen, og det samme var pultene, de var blot blevet lidt højere. Ældste årgang sad længst tilbage i lokalet og yngste årgang på de forreste pulte, Pigerne for sig og Drengene for sig.

Eksamen

Allerede i Forskolen var vi blevet eksamineret en gang om året af Skolekommissionen. Det foregik ved, at vi fik at vide, at på den og den dag ville der komme nogle mennesker for at høre og se, om vi havde lært noget i løbet af året, jeg tror ikke vore forældre var inviteret med.

Kommissionen bestod af Præsten, Sognerådsformanden og et par stykker mere. De sad oppe ved katederet og hørte på, medens læreren stillede spørgsmål til os i geografi og historie, dikterede en diktat, overhørte os i læsning, overhørte os i hovedregning, og gav os skriftlige regneopgaver, alt sammen i forhold til den årgang vi tilhørte. Når eksamen var overstået, den varede det meste af en normal skoledag, fik vi karakterer efter den gamle ug skala, det var altid spændende at se resultatet. For der var en vis prestige i, at få de bedste karakterer, idet vi blev placeret ved pultene i forhold hertil, med de bedste karakterer ved de bageste pulte.

Eksamensdagen var speciel, så var vi bedre klædt på end til en almindelig skoledag, og vi fik som regel en 10-øre, eller når det gik højt en 25-øre med til at solde op. Det lyder ikke af meget, men det skal sættes i forhold til, at en voksen timeløn kun var på 70 til 80 øre.

Skrivning, undervisning og lektier

Vi skrev jo stadig på tavler i starten, men kom ret hurtigt til at bruge kladderhæfter, hvor alle kladder og regnestykker blev skrevet med Blyant. Kladderne af diktat og genfortællinger (rigtige stilopgaver kendte vi ikke), blev skrevet ind i et andet hæfte med pen og blæk, og det var lidt af en prøvelse, navnlig i starten, idet de stålpenne vi brugte, havde en tilbøjelighed til at lave nogle gevaldige blækklatte, navnlig i starten. Vi tog jo alt for hårdt fat på dem, og vel nok også dyppede dem lidt for dybt i Blækhuset, når det skete, var det med at bruge Trækpapiret til at suge det værste op, men noget kønt syn blev det jo ikke. Trækpapiret brugte vi jo ellers til at suge over-skydende blæk, der ikke var trukket ned i papiret inden vi lukkede hæftet. Stålpenen blev jeg aldrig gode venner med, jeg tror, jeg tog alt for hårdt på penneskaftet, og da de var meget spidse, havde de nemt ved at komme til at sprutte, når de blev trykket lidt for hårdt mod papiret. Det gik bedre, da vi fik

mulighed for at købe Elastikpenne, hvor selve spidsen var bøjet en lille smule, men min skønskrift karakter nåede aldrig over mg, hvorimod min retskrivning altid var i top.

Vi fik selvfølgelig lektier for, men jeg husker det mest som om, det var om vinteren og ikke så meget om sommeren. Det var mest regneopgaver, salmevers og geografi. De andre fag såsom Bibelhistorie og Danmarkshistorie fortalte Læreren så levende, at jeg ikke behøvede at læse på det derhjemme. Han havde evnen til at fortælle det så levende, at det simpelthen blev hængende fast ligesom eventyrfortællinger og røverhistorier, en gang imellem puttede han også lidt almen opdragelse imellem. Det jeg husker bedst var, da han fortalte om mordet på Knud Lavard, hvor Kong Niels flygter til Jylland og bliver genkendt af nogle Bønder, der huggede ham ned.

Grunden til at han blev genkendt var, at han havde søgt ind på en gård, hvor han fik lov til at vaske sig, hvorefter han fik et rent håndklæde at tørre sig i. Her tørrede han sig midt i klædet, og det blev hans skæbne, idet det kun var kongelige, der kunne finde på at bruge de goder, de fik tilbudt med så stor ligegyldighed. Alm. mennesker ville have tørret sig i den ene ende, så der stadigvæk var plads til, at andre også kunne bruge det.

Moralen var: ”at vi ikke skulle tage verdens goder som en selvfølge, men tænke os om, og bruge dem på en fornuftig måde”.

Verdenshistorie havde vi ikke som fag, men han har nu nok fået puttet en enkelt historie ind en gang imellem. Geografien handlede næsten udelukkende om Europa, og her skulle vi jo kunne navnene på alle landene, og vide hvor de befandt sig i forhold til hinanden, samt navnene på Hovedstæderne og de større byer. Navnene på floderne og hvor de var, ligeledes med Bjergkæder og de højeste bjerge. Lidt om hvad de enkelte lande producerede, om de var republikker eller kongeriger, men intet om politiske forhold, der havde ellers været god grund til det, Europa var hastigt på vej til anden verdenskrig. På verdenskortet lærte vi, hvor de enkelte verdensdele befandt sig, men ikke meget om, hvad de indeholdt og endnu mindre om deres historie.

Til undervisning i astronomi havde han en Globus på et stativ med et tandhjulsdrev, hvortil der var monteret to metaltråde, der i en bue stod ud fra globussen og endte med et stykke viskelæder på enden. De skulle illudere solen og månen, når man drejede på et lille håndsving på stativet, kunne man se hvordan kloderne bevægede sig i forhold til hinanden, det var meget oplysende og let forståeligt. En lille smule Fysik blev det også til, vi fik forklaret hvordan en magnet virkede, og fik også til opgave selv at fremstille en. Den jeg lavede duede ikke, det var noget med, at jeg ikke havde kunnet få de rigtige materialer, fordi jeg var for genert til at gå over til smeden og tigge et stykke jern, der passede til formålet. En anden prøve var, når vi skulle tage en mønt i et fad vand, hvor vi fik den ene ledning i hånden, og den anden var fastgjort til fadet og ned i vandet. Når vi stak den anden hånd ned i vandet, trak læreren i kernen i en induktionsrulle og kunne derved øge spændingen, hvorefter vore fingre blev så stive, at vi ikke kunne bevæge dem og altså heller ikke tage mønten.

Vedr. regning var det de alm. regningsarter vi lærte, idet vi ikke havde ligninger på programmet. Men vi fik en grundig indlæring i hovedregning, regning på brøkstreg og at bruge genvejene, hvor det var muligt. F.eks. at gange med hele tal og trække differencerne fra bagefter, det at sandsynlighedsregne i hovedet har jeg haft utrolig meget brug for i hele livet, og er taknemmelig for at have lært det så grundigt i skolen.

Når skoledagen begyndte, stod vi ved siden af vore pladser og sang morgensang, men derudover havde vi også sangtimer, hvortil læreren spillede Violin, når nogen sang alt for falsk prikkede læreren dem på hovedet med violinbuen, jeg har ikke en tone i livet, så jeg deltog kun med en svag brummen. Lidt tegneøvelser havde vi også, men det blev nu ikke til ret meget, kun lidt frihåndstegning en gang imellem.

Idræt

Nu fik vi også Idræt på programmet, så vidt jeg husker en time om ugen. Om vinteren var det gymnastik, så gik vi i marchkolonne fra skolen og ned til Forsamlingshuset, hvor salen var indrettet med redskaber til gymnastik med Ribber ved væggene, Bomme ude på gulvet og ellers diverse Redskaber såsom Bukke, Plint, Hest og Madras. Vi indledte gymnastiktimen med at gå i takt i to Rækker rundt i Salen, medens vi sang "I alle de Riger og Lande", hvorefter vi som regel startede med øvelser på gulv og sluttede af med redskabsøvelser, herunder øvelser i Ribberne. Noget jeg ikke havde det særlig godt med, idet disse øvelser som regel sluttede af med, at vi skulle hænge i armene i den øverste rib og derfra springe ned på gulvet, når mine fodbalder ramte gulvet, gjorde det helt vildt ondt, men det var der jo ikke nogen, der troede på, de andre mærkede det tilsyneladende ikke på samme måde, så hvis jeg kunne se mit snit til det, prøvede jeg at komme længere ned på Ribben inden jeg skulle springe. En gang imellem blev det opdaget, og så måtte jeg springe fra toppen under lærerens opsyn, jeg turde simpelthen ikke nægte, dengang var der megen respekt for autoriteterne.

De bedste gymnastiktimer var, når vi fik lov at lege Sørøver, så blev alle redskaberne spredt ud over hele gulvet, her skulle vi så bevæge os rundt på redskaberne uden at berøre gulvet, medens en af kammeraterne skulle prøve at fange os.

Om sommeren spillede vi fodbold på en fodboldbane, der lå lidt uden for byen. Her måtte vi Cykle ud, der var kun selve banen derude, ikke noget med at klæde om eller Bad bagefter, det var der for øvrigt heller ikke når vi havde gymnastik. Selve banen var der heller ikke gjort det helt store ud af. Der var de to mål, der skulle være, og banen var kridtet op. Hvordan den blev holdt klippet, er jeg ikke helt klar over, de Motorplæneklippere vi har i dag, kendte man ikke dengang, ligesom den heller ikke blev tromlet, så den var jo til tider noget ujævn. Det var et fåtal af os, der havde Fodboldstøvler, så det foregik jo så i det fodtøj vi i øvrigt brugte, dog ikke i Træsko, det var trods alt forbudt. På et tidspunkt fik jeg et par fodboldstøvler, brugte selvfølgelig, og med propper der skulle sømmes på, de sad ikke særlig godt fast, så når der pludselig faldt en eller to af på samme støvle, så var de ikke særlig rare at løbe i. Nu var det ikke fordi, jeg løb så meget. Jeg var som regel målmand. Om det var fordi, jeg egnede mig bedst til det, eller det var fordi, jeg så ikke skulle løbe så meget, ved jeg ikke rigtig, men jeg har aldrig syntes, at der var nogen ide i, at fare rundt på banen, og så lige så snart man kommer i nærheden af bolden, sparker man den langt væk, så hellere stå i målet og prøve at fange den, når den en sjældnen gang kommer så langt.

Det var kun drengene, der havde idræt. Når vi havde det, var Pigerne til håndarbejde, det foregik i forskolens lokaler under ledelse af forskole lærerinden, så vidt jeg ved, var det strikning, hækling og lidt syning de blev undervist i.

Opførsel

En gang imellem opførte en eller flere af os sig ikke pænt, enten lavede vi uro i Timen, eller havde ikke lavet vort hjemmearbejde, eller på anden måde gjort os fortjent til at blive straffet. I grove tilfælde, som var meget sjældne og kun hos drengene, kunne vi risikere at få nogle rap af pegepinden, direkte prygl fik vi ikke, derimod var eftersidning mere brugt, og det var jo også slemt nok, især for de af drengene, der havde et arbejde de skulle hjem til, så kunne de jo risikere, at der vankede til dem, når de kom senere hjem end normalt.

Jeg husker en gang, vi var nogle stykker, der havde været lidt for urolige i Timen, hvorefter der blev afsagt eftersidningsdom. Så vi måtte jo pænt blive, da de andre gik hjem, og vi har sikkert fået noget skrivearbejde at udføre imedens, hvorefter læreren låste døren til klasseværelset og gik ind i privaten. Jeg mener, vi var en tre – fire drenge, så da vi var færdige med det tildelte stof, var vi jo klar til at gå hjem, men det måtte vi jo ikke før læreren havde givet os lov. Han havde tilsyneladende glemt, at vi sad i det aflåste klasseværelse, så vi begyndte jo at blive utålmodige, og det endte med, at vi åbnede et vindue og forsvandt den vej ud i friheden. Vi glemte desværre at lukke vinduet efter os, det opdagede lærerens Høns, der gik frit ude i haven, så de hoppede ind i klasseværelset, hvor de selvfølgelig lagde deres visitkort både her og der. Da læreren endelig kom i tanker om os, var vi jo over alle bjerge, men til gengæld var der jo et større rengøringsarbejde efter hønsene, så der var formaninger til os i en god mening, næste gang vi kom i skolen. Jeg tror nok, vi fik nogle rap af pegepinden, men omvendt havde læreren jo heller ikke en helt god samvittighed, fordi han var gået fra os og låst efter sig, men vi gentog aldrig spøgen.

Realskole eller 8. Klasse

Der var Realskole i Hinnerup, hvor vi kunne komme i mellemskole, når vi blev tolv år, hvis læreren mente, vi havde evner til det. Det mente læreren, at jeg havde og det meddelte han mine forældre, men der var jo ikke tradition i vor familie for, at gå så stærkt op i det boglige, desuden kostede det penge, idet Realskolen var en privatskole, jeg var heller ikke selv særlig interesseret, og blev vel nok heller ikke særlig motiveret af omgivelserne, idet det mest var Lærer- og Præstebørn og Børn af mere velstående forældre, der gik på en sådan skole, så det blev ikke til noget.

Til gengæld kom jeg til at gå otte år i skole, mod de normale syv år. Grunden var, at jeg kom i skole tre måneder efter, at jeg var fyldt seks år, og da jeg havde gået i syv år, var jeg jo kun tretten år. Så jeg fik den besked, at jeg ikke kunne blive konfirmeret, før jeg var fyldt fjorten år, mine forældre forlangte så, at jeg blev i skolen et år mere, jeg blev nok ikke spurgt, så jeg fortsatte bare. I mit ottende skoleår, var der jo ikke meget nyt, udover at de ældste klassekammerater forsvandt og et nyt hold, som jeg ikke tidligere havde gået i klasse med kom til, og de skulle jo igennem det samme program, som jeg havde været året før. Jeg kan dårligt huske, hvad jeg foretog mig dette sidste skoleår, udover at jeg stiftede bekendtskab med ligninger, idet læreren gav mig sådan nogle stykker for, i stedet for de regnestykker jeg havde lavet én gang. Jeg fik dog ikke tilstrækkelig undervisning i dem, til at det hang ordentlig fast, og jeg har ikke siden beskæftiget mig med dem, så nu husker jeg slet ikke noget af dem, så det var rent spild af tid dette sidste skoleår. Læreren kunne jo heller ikke give mig så grundig undervisning i nye fag, som det var nødvendigt, på grund af manglende tid, han havde jo to nye årgange at tage sig af samtidig.

Kultur og ture rundt i landet

Udover den almindelige skolegang var man så småt ved at tage hul på, at tilføre os lidt kultur. Vi var således i Teatret en gang om året og så en forestilling. Efterfølgende samme dag, var vi i Biografen og så et stykke der, så det var en ordentlig mundfuld på én dag. Vi tog med Toget til Århus før middag, og kom hjem igen ved aftenstid.

Desuden var der hver Sommer en skoleudflugt med toget ud i Landet. Jeg har bl.a. været med til Odense, Ålborg, Søndervig ved Ringkøbing alle sammen endagsture.

I juli 1936 var vi på en tredagstur til København, hvor vi overnattede på fregatten Jylland, der var afrigget og indrettet til overnatning for provinsbørn på udflugt til Hovedstaden. Vi var ude og se Carlsberg Bryggeri, hvor vi fik lov at drikke alle de sodavand, vi orkede. Vi besøgte også Familie Journalen, og så hvordan trykningen foregik. Vi var i Folketinget og så, hvor politikerne sad ved møderne, deres navne stod på et messingskilt, der sad på ryglænet af deres stol. Jeg prøvede at sidde i Staunings stol, han var jo Statsminister i mange år, så det var en oplevelse, at have prøvet at sidde i denne stol.

En aften var vi i Tivoli, det var jo en eventyrlig oplevelse, idet vi jo aldrig havde oplevet noget lignende. Hvor mange ture vi fik i forlystelserne, husker jeg ikke, men sikkert ikke ret mange, for det var jo småt med pengene. Jeg havde ellers nær ikke kommen med på denne tur netop på grund af pengene, idet vi skulle betale fem Kroner ved tilmeldingen, og var der noget vi ikke bad vor Far om, så var det penge, og fem Kroner syntes jeg var så mange penge, det kunne jeg ikke få mig selv til at bede om. Jeg mener, at det var Gudrun der fortalte Far, hvad det kostede at komme med, og han så lagde dem ud.

Hvordan vi fik maden derovre, kan jeg ikke rigtig huske, men vi har nok fået morgenmad på Jylland, og så fik vi madpakker, vi kunne tage med at spise til frokost, varm mad må vi jo have fået et eller andet sted.

Konfirmation og livet udenfor skoletiden

I vinteren 38 – 39 gik jeg så endelig til konfirmations forberedelse en gang om ugen, hvor vi lærte salmevers udenad efter en salmebog med Gotiske Bogstaver, og det ny testamente dog efter alm. Bogstaver, men stadigvæk udenad. Det afsluttedes med min konfirmation den 15 marts 1939 og der med ud af skolen straks efter. I forbindelse med min konfirmation, fik jeg mit første jakkesæt, ganske vist et min lidt ældre Broder havde fået til sin konfirmation, men som jo ret hurtigt blev for lille til ham, vi drenge gik jo alle i hjemmesyet Matrostøj, til vi skulle konfirmeres.

Der var jo også et liv uden for skoletiden og udover de hjemlige pligter, brugte jeg megen af min fritid til at læse, næsten kun skønlitteratur, men også nogle rejsebeskrivelser, det var jo spændende og gav inspiration til mange af de lege, vi legede både udenfor derhjemme og i Skoven som vor mark grænsede op til. Vi kunne få dage til at gå med at lege Robinson Kruse eller Robin Hood, hvor vi lavede skjolde af krydsfinerlåg fra margarine-kasser, som vi tiggede i Brugsen og Spyd og Sværd

af forhåndenværende materiale. Eller vi gravede i en høj i Skoven ud fra den ide, at det måske var en gammel gravhøj, hvor vi måske kunne finde et Stenaldermenneske begravet, vi byggede også hytter af grangrene som Skovejeren havde ladet ligge efter endt skovning. Hvis der var særlig mange grene, byggede vi en hel landsby, med en hytte til hver af os, og med hegn udenom, så det lignede en rigtig befæstet bebyggelse, og så kunne vi jo lege krig. Skoven var vor bedste legeplads, hvor vor fantasi kunne få frit løb, vi må jo samtidig have opført os nogenlunde ordentlig og ikke ødelagt noget, for vi fik aldrig påtale fra Ejerne af skoven.

I nogle år havde jeg en lidt ældre kammerat, der boede hos sine Bedsteforældre i nærheden af os. Han har nok været 2 -3 år ældre end mig, han kom hjem til os om aftenen, og så tegnede han skibe på et stykke karton, som vi så klippede ud og satte fast i et stykke korkprop, så det så ud som om de sejlede, når vi satte dem på bordet. Derefter lavede vi kanoner af en tom gartrisse og en elastik, nu kunne vi skyde på skibene, ved at lægge en tændstik eller anden pind i hullet på trissen, og så slippe den spændte elastik, hvorved pinden blev slynget ud, så var det hvem der havde det bedste sigte og fik sænket flest skibe.

En anden gang legede vi Cowboy. En stor gård på den anden side af skoven, havde nogle indhegninger, hvor der gik temmelig mange ungkreaturer. Så en sommeraften gik vi to knægte i gang med at drive vor kvæghjord i bedste Cowboy stil, der kom selvfølgelig mere og mere fart på kreaturerne, efterhånden som de blev drevet nogle gange rundt i indhegningen. Det var jo meget sjovt, indtil vi fik øje på gårdens fodermester, der kom cyklende ned mod os og med sig havde han en stor Hund. Han var selvfølgelig bleven opmærksom på den uro, der var i indhegningen og kom for at se, hvad der var på færde. Det kan nok være, at vi fik benene på nakken og kom væk i en fart, ind i skoven, hvor vi blev enige om, at vi hellere måtte klatre op i træerne, og forsøge at komme videre uden at komme ned på jorden, og derved forhindre Hunden i at kunne spore os. Vi var jo godt klar over, at det ikke var særligt smart, det vi havde været i gang med, det var nok så grov, at vi stod til klø, vi blev ikke sporet og slap med skrækken.

Erindrungen er et uddrag af Henning Juul Rasmussens samlede erindringer, som findes i bogform på arkiverne i Beder-Malling, Hinnerup og Odder.

Fødselsdag:

1924-12-23

Erindrungen ønskes afleveret til:

Hinnerup Egnsarkiv
Billedgalleri [Alle billeder \(3\)](#)